

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

[૨૦૧૦] ૭ એસ.સી.આર. ૧૦૪૮

ઉદય ચક્રવર્તી અને અન્ય

વિરુદ્ધ

પશ્ચિમ બંગાળ રાજ્ય

(ક્રિમિનલ અપીલ ૧૭૩૩/૨૦૦૮)

૮ જુલાઈ, ૨૦૧૦

[ડો. બી. એસ. ચૌહાણ અને સ્વતંત્ર કુમાર, ન્યાયમૂર્તિઓ]

દા ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦:

કલમો ૩૦૪-બી અને ૪૮૮-એ - દહેજ મૃત્યુ - પતિ અને તેના સંબંધીઓની સજા - એવી રજૂઆત કે એફ.આઈ.આર. માં દહેજની માંગણીનો

કોઈ આક્ષેપ નથી, જે ગુનાઓનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે તેના તત્વો સંતોષાતા નથી – કોર્ટે ઠેરવેલ કે: જોકે મૃતકના પિતા જેમણે એક કરણ ક્ષણે ફરિયાદ નોંધાવી હતી તેમણે હકીકતોને વિસ્તૃત અને સ્પષ્ટ કરી ન હતી, વિવિધ સાક્ષીઓના અનુગામી નિવેદનોએ યોગ્ય રીતે સ્થાપિત કર્યું છે કે મૃતકને દહેજ માટે ત્રાસ અને હેરાન કરવામાં આવી હતી – લગ્ન સમયે જ 'ચુકિતપત્ર'નું નિષ્પાદન એ દર્શાવે છે કે આરોપીઓનો દહેજ લેવાનો સ્પષ્ટ ઇરાદો હતો અને લગ્ન માટે અવેજ તરીકે – દસ્તાવેજી અને મૌખિક પુરાવાઓની સંચિત અસર સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે હાઈકોર્ટ દ્વારા આરોપીઓને ગુના માટે યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે – સજા.

કલમ ૩૦૪-બી – 'તેના મૃત્યુના થોડા સમય પહેલાં' અભિવ્યક્તિ – કોર્ટે ઠેરવેલ કે: તેને તેનો યોગ્ય અર્થ આપવો પડશે, કારણ કે ધારાસભાએ જોગવાઈમાં કોઈ સમય સ્પષ્ટ કર્યો નથી. વ્યાજબી સમયની વિભાવના લાગુ થશે. હાલના કેસમાં, લગ્ન બે વર્ષના સમયગાળા માટે પણ ટક્કા ન હોવાથી, આ મુદ્દાને નિર્ધારિત કરવામાં સમગ્ર સમયગાળો એક સુસંગત પરિબળ રહેશે – સિદ્ધાંતો – વ્યાજબી સમયની વિભાવના.

ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩:

કલમ ૧૬૧ સી.આઈ.ડી. ને તપાસ ટ્રાન્સફર થવા પર નવા તપાસ અધિકારી દ્વારા નવેસરથી નિવેદનો નોંધવા કોર્ટે ઠેરવેલ કે: એકવાર નવેસરથી

તપાસ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હોય, તો તપાસ અધિકારી દ્વારા સાક્ષીઓની નવેસરથી તપાસ કરવામાં કોઈ ભૂલ નથી – ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ કલમો ૩૦૪-બી અને ૪૮૮-એ.

સજા:

સજાનું પ્રમાણ – કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે હાઈકોર્ટ દ્વારા આરોપીઓને સાત વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી. કોર્ટે ઠેરવેલ કે: સજા જોગવાઈ હેઠળ લઘુત્તમ હોવાથી, સજા ઘટાડવાની અરજમાં કોઈ ગુણદોષ નથી – ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ કલમ ૩૦૪-બી.

શબ્દો અને શબ્દસમૂહો:

કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. માં આવતી 'તેના મૃત્યુના થોડા સમય પહેલાં' અભિવ્યક્તિ – તેનો અર્થ.

અપીલકર્તા નંબર ૧ ના લગ્નના બે વર્ષની અંદર, તેની પત્નીનું તેના સાસરીમાં દાઝી જવાથી મૃત્યુ થયું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧, કન્યાના પિતાની ફરિયાદ પર, એક એફ.આઈ.આર. નોંધવામાં આવી હતી અને તપાસના અંતે મૃતકના પતિ, નણંદ, બે જેઠ/દિયર, સસરા અને સાસુ વિરુદ્ધ કલમો ૩૦૪-બી અને ૪૮૮-એ આઈ.પી.સી. હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ કરવા બદલ ચાર્જશીટ

દાખલ કરવામાં આવી હતી. ટ્રાયલ દરમિયાન મૃતકના સસરાનું અવસાન થયું. ટ્રાયલ કોર્ટે બાકીના આરોપીઓને મૂકવામાં આવેલા આરોપો માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને તે દરેકને ૭ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારી. અપીલ પર, હાઇકોર્ટે મૃતકની નણંદ અને એક જેઠ/દિયરને નિર્દોષ જાહેર કર્યા.

દોષિતો દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં, અપીલકર્તાઓ માટે મુખ્યત્વે એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે હાલના કેસમાં કલમો ૩૦૪-બી અને ૪૯૮-એ આઈ.પી.સી. હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાના તત્વો સંતોષાતા નથી. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદમાં દહેજની માંગણીનો કોઈ આક્ષેપ નહોતો અને તેથી, અપીલકર્તાઓ વિરુદ્ધ કેસ ચલાવવાનો કોઈ આધાર નહોતો.

અપીલ ફગાવતા, કોર્ટે

ઠેરવેલ કે: ૧.૧. રેકૉર્ડ પરના દસ્તાવેજ અને મૌખિક પુરાવાઓની સંચિત અસર સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે હાઇકોર્ટે દ્વારા અપીલકર્તાઓને મૂકવામાં આવેલા આરોપ માટે યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે. ફરિયાદ નોંધાવનાર યુવતીના પિતાને તેમની પુત્રીના મૃત્યુ પછી તરત જ વિસ્તૃત અને ચોક્કસ ફરિયાદ ન નોંધાવવા બદલ ભાગ્યે જ દોષી ઠેરવી શકાય, કારણ કે તે તેમના માટે કરુણ ક્ષણ હતી. વિવિધ સાક્ષીઓના અનુગામી નિવેદનોએ યોગ્ય રીતે સ્થાપિત કર્યું છે કે મૃતકને દહેજ માટે ત્રાસ અને હેરાન કરવામાં આવી હતી. કોર્ટનો એવો

સુવિચારિત અભિપ્રાય છે કે "ચુકિતપત્ર" નું નિષ્પાદન પોતે જ દર્શાવે છે કે અપીલકર્તાઓનો લગ્ન માટેના અવેજ તરીકે દહેજ લેવાનો સ્પષ્ટ ઇરાદો હતો. લગ્ન સમયે ભેટો આપવામાં આવી હતી અને લગ્ન પછી કેટલીક વસ્તુઓ આપવાનું પણ નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું. આ પોતે જ ધ્યાનમાં લેવા જેવી એક યોગ્ય હકીકત હશે અને કોઈપણ સંજોગોમાં, ફરિયાદપક્ષના કેસ સાથે સંપૂર્ણપણે સુસંગત છે. કલમ ૪૯૮-એ આઈ.પી.સી. સાથે વંચાણે લેતા કલમ ૩૦૪-બી હેઠળનો ગુનો બને છે અને ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોઈપણ વ્યાજબી શંકા વિના સાબિત કરવામાં આવ્યો છે. [પેરા ૪ અને ૫]

હજારીલાલ વિરુદ્ધ મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય ૨૦૦૭ (૭) એસ.સી.આર. ૧૦૮૧
= (૨૦૦૯) ૧૩ એસ.સી.સી. ૭૮૩; અને અરુલવેલુ વિરુદ્ધ રાજ્ય ૨૦૦૯
(૧૪) એસ.સી.આર. ૧૦૮૧ = (૨૦૦૯) ૧૦ એસ.સી.સી. ૨૦૬ - બિનલાગુ
ઠેરવવામાં આવ્યા.

૧.૨. કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. માં વપરાયેલ 'તેના મૃત્યુના થોડા સમય પહેલા' અભિવ્યક્તિને તેનો યોગ્ય અર્થ આપવો પડશે કારણ કે ધારાસભાએ કોઈ સમય સ્પષ્ટ કર્યો નથી કે જે મૃત્યુ પહેલાનો સમયગાળો હોય, જે કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. ની જોગવાઈઓને આકર્ષશે. વ્યાજબી સમયની વિભાવના લાગુ થશે, જે મુખ્યત્વે આપેલ કેસની હકીકતો, પક્ષકારોનું વર્તન અને મૃતકના અકુદરતી મૃત્યુના કારણ તરીકે દહેજની માંગણીના સંબંધમાં મૃતક પર ગુજારવામાં આવેલી ક્ષૂરતા અને પજવણીની અસર પર આધારિત હશે. કોર્ટના

સુવિચારિત અભિપ્રાય મુજબ, લગ્ન પોતે જ બે વર્ષના ગાળા માટે પણ ટક્યા ન હોવાથી, આવો મુદ્દો નક્કી કરવામાં સમગ્ર સમયગાળો સુસંગત પરિબળ રહેશે.

[પેરા ૪]

૧.૩. એવું કહી શકાય નહીં કે તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦), જેમણે સી.આઈ.ડી. ને તપાસ ટ્રાન્સફર થવા પર અનુગામી તબક્કે તપાસ સંભાળી હતી, તેમની પાસે સાક્ષીઓના નવેસરથી નિવેદનો નોંધવાની કોઈ હકુમત નહોતી અને તેમણે અગાઉના તપાસ અધિકારી દ્વારા કલમ ૧૬૧ સી.આર.પી.સી. હેઠળ નોંધાયેલા નિવેદનો પર જ આધાર રાખવો જોઈતો હતો અને તેનો જ ઉલ્લેખ કરવો જોઈતો હતો. પ્રથમ તો, કાયદાનો સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે તપાસ દરમિયાન નોંધાયેલા કલમ ૧૬૧ સી.આર.પી.સી. હેઠળના નિવેદનો પુરાવાનો ગ્રાહ્ય ભાગ નથી પરંતુ તેનો ઉપયોગ મુખ્યત્વે ખૂબ જ મર્યાદિત હેતુ માટે થઈ શકે છે, એટલે કે, સાક્ષીઓનો વિરોધાભાસ કરવા માટે. બીજું, જ્યારે કેસ તપાસ માટે સી.આઈ.ડી. ને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે તેનો દેખીતો અર્થ એ હતો કે, સામાન્ય રીતે, સત્તાધિકારીઓ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૧ દ્વારા કરવામાં આવેલી તપાસના સંચાલનથી સંતુષ્ટ ન હતા અને તપાસને વિશેષ શાખા એટલે કે સી.આઈ.ડી. ને ટ્રાન્સફર કરવાનું યોગ્ય માન્યું હતું. એકવાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦ ને નવેસરથી તપાસ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હોય, તો સાક્ષીઓની નવેસરથી તપાસ કરવામાં અને કલમ

૧૭૩ સી.આર.પી.સી. હેઠળ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં તેમના દ્વારા હકુમતની કે અન્ય કોઈ ભૂલ કરવામાં આવી નથી. [પેરા ૬]

૧.૪ સજા ઘટાડવાની અરજમાં કોઈ ગુણદોષ નથી. કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે લઘુત્તમ સજા ૭ વર્ષની સખત કેદની જોગવાઈ છે, અને તે સજા હાલના કેસમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવી છે. [પેરા ૭]

કેસ લો સંદર્ભ:

૨૦૦૭ (૭) એસ.સી.આર. ૧૦૮૧, બિનલાગુ ઠેરવવામાં આવેલ પેરા ૪

૨૦૦૮ (૧૪) એસ.સી.આર. ૧૦૮૧, બિનલાગુ ઠેરવવામાં આવેલ પેરા ૪

ક્રિમિનલ અપીલ હકુમત: ક્રિમિનલ અપીલ ૧૭૩૩/૨૦૦૮.

કલકત્તા ખાતેની હાઈકોર્ટના સી.આર.એ. ૧૨૨/૨૦૦૩ માં તારીખ ૧૮.૦૪.૨૦૦૭ ના ચુકાદા અને હુકમથી.

અપીલકર્તાઓ માટે રહેલું રહીમ.

સામાવાળા માટે તારા ચંદ્ર શર્મા.

કોર્ટનો ચુકાદો સ્વતંત્ર કુમાર, ન્યાયમૂર્તિ દ્વારા જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો:

૧. વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, આરામબાગે તમામ પાંચ આરોપી વ્યક્તિઓ એટલે કે, ઉદય ચક્રવર્તી, શ્રીમતી આનંદમયી ચક્રવર્તી (અપીલકર્તા નંબર ૩), સુકુમાર ચક્રવર્તી (અપીલકર્તા નંબર ૨), શ્રીમતી બેલા રાણી ચક્રવર્તી (ભટ્ટાચારજી) અને માધબ ચક્રવર્તીને ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ (જે હવે પછી 'આઈ.પી.સી.' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમો ૪૯૮-એ/૩૦૪-બી હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને તેમને ૭ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારી. કલમ ૪૯૮-એ આઈ.પી.સી. હેઠળ કોઈ અલગ સજા કરવામાં આવી ન હતી કારણ કે આરોપી વ્યક્તિઓને કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. હેઠળ હત્યાના મૂળભૂત ગુના માટે સજા કરવામાં આવી હતી. આ ચુકાદાથી નારાજ થઈને, આરોપી વ્યક્તિઓએ કલકત્તા હાઈકોર્ટ સમક્ષ અપીલ દાખલ કરેલ અને સદર બેન્ચે તેમની અપીલ અંશતઃ મંજૂર કરી અને માધબ ચક્રવર્તી અને બેલા રાણી ચક્રવર્તી (ભટ્ટાચારજી) વિરુદ્ધ પસાર કરાયેલ દોષિત ઠેરવવાનો અને સજાનો હુકમ રદ કરવામાં આવ્યો. જોકે, ઉદય ચક્રવર્તી, સુકુમાર ચક્રવર્તી અને શ્રીમતી આનંદમયી ચક્રવર્તીની સજા અને દોષિત ઠેરવવાનું તેના તારીખ ૧૮ એપ્રિલ, ૨૦૦૭ ના ચુકાદા દ્વારા ચથાવત રાખવામાં આવ્યું હતું. તેનાથી નારાજ થઈને આ ત્રણેય અપીલકર્તાઓએ હાલની અપીલ ભારતના સંવિધાનના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ આ કોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરેલ છે જેમાં દોષિત ઠેરવવાનો અને સજાનો હુકમ રદ કરવા અને નિર્દોષ છોડવાના હુકમ માટે અરજ કરી છે.

૨. હવે, આપણે હાલની અપીલ ઉદ્ભવતી હકીકતોની તપાસ કરીએ. એક સુશ્રી મીનાના લગ્ન ૫ જૂન ૧૯૯૪ ના રોજ ઉદય ચક્રવર્તી સાથે થયા હતા. અપીલકર્તા નંબર ૨ જેઠ/દિયર છે જ્યારે અપીલકર્તા નંબર ૩ મૃતક મીનાની સાસુ છે. ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, કન્યા મીનાના પિતા કનૈલાલ, જેમની પાછળથી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી, તેમણે ૧૯ એપ્રિલ, ૧૯૯૬ ના રોજ પોલીસ સ્ટેશન આરામબાગ, હુગલીના ઓફિસર-ઈન-ચાર્જને લેખિત ફરિયાદ નોંધાવી હતી. ફરિયાદ નીચે મુજબ વંચાય છે:-

"પ્રતિ,

ઓ.સી. આરામબાગ પોલીસ સ્ટેશન,

આરામબાગ, હુગલી.

સાહેબ,

મારી નમ્ર રજૂઆત છે કે, મેં મારી પુત્રી મીનાના લગ્ન ગામ અને પોસ્ટ ગોલ્ડા, પોલીસ સ્ટેશન આરામબાગ, જિલ્લો હુગલીના શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ ચક્રવર્તીના મોટા પુત્ર ઉદય ચક્રવર્તી સાથે બે વર્ષ પહેલા કર્યા હતા. તેના લગ્ન પછી વારંવાર તેના સસરા, સાસુ, નણંદ અને જેઠ/દિયરો મારી પુત્રીને શારીરિક અને માનસિક બંને રીતે ત્રાસ આપતા હતા, કારણ કે મારો જમાઈ ઘરે રહેતો ન હતો. હું મારી પુત્રીના ઘરે કેટલીકવાર ગયો હતો. મેં તેના સસરા, સાસુ

અને પરિવારના અન્ય સભ્યોને વિનંતી કરી હતી. મેં ઝઘડાના સમાધાન માટે વ્યવસ્થા કરી હતી. તે પછી અચાનક ગત ૧૮.૪.૯૬ (અંગ્રેજી) ના રોજ તેને તેના પતિ ઉદયચંદ ચક્રવર્તી, સસરા શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ ચક્રવર્તી, નણંદ બેલારાણી ચક્રવર્તી (બેનર્જી) અને જેઠ/દિયર સુકુમાર ચક્રવર્તી સાથે તેના સસરાના ઘરે ઝઘડો થયો હતો અને ઉપરોક્ત વ્યક્તિઓએ તેને ગત રાત્રે બાબ્યા પછી આરામબાગ સબડિવિઝનલ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરી હતી, અને મારી પુત્રી તે રાત્રે જ મૃત્યુ પામી હતી. મારો દ્રઢ વિશ્વાસ છે કે તેના સાસરીના ઘરના સભ્યોએ મારી પુત્રીને જબરદસ્તીથી બાળીને મારી નાખી હતી. તેથી, હું આપની સમક્ષ નમ્રતાપૂર્વક અરજ કરું છું કે આવા ઘૃણાસ્પદ ગુનેગારોને કાયદા દ્વારા સજા થાય તેવી વ્યવસ્થા કરો અને વિનંતી કરું છું કે મારી પુત્રીના મૃત્યુનું વાસ્તવિક કારણ બહાર આવે.

આપનો વિશ્વાસુ,

સહી/—

કનૈલાલ ભટ્ટાચાર્ય"

XXXX

XXXX

XXXX

XXXX

દંપતીએ તેમના લગ્નના બે વર્ષનો સમયગાળો પણ પૂર્ણ કર્યો ન હતો ત્યારે, ૧૮ એપ્રિલ, ૧૯૯૬ ના રોજ, એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે દહેજના કારણે, આરોપી અને પરિવારના અન્ય સભ્યોએ મીનાને શારીરિક અને માનસિક રીતે ત્રાસ આપ્યો હતો અને તેને જબરદસ્તીથી બાળી નાખી હતી. તેણીને હોસ્પિટલમાં ઇમરજન્સી વોર્ડમાં લઈ જવામાં આવી હતી અને ડો. સુભાષ હાઝરા, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨૯ દ્વારા તેની તપાસ કરવામાં આવી હતી. તે સમયે તેણી ભાનમાં હતી અને બોલવા માટે સક્ષમ હતી. મીનાના માતા-પિતાને તે જ દિવસે જાણ કરવામાં આવી હતી. કમનસીબે, મીના ૧૯/૦૪/૧૯૯૬ ના રોજ સવારે ૫.૩૦ વાગ્યે મૃત્યુ પામી. ડો. શુભમય સિદ્ધાંત, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૯ દ્વારા લખવામાં આવેલી પ્રિસ્ક્રિપ્શન પર નોંધવામાં આવ્યું હતું કે દાઝવાની ઘટના આકસ્મિક હતી. ફરિયાદ મળ્યા પછી અને એફ.આઈ.આર. (આંક ૧૨) નોંધ્યા પછી, કે. કે. હાઝરા, તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૧) એ ઇન્કવેસ્ટ કાર્યવાહી શરૂ કરી અને તેના શબનું પોસ્ટમોર્ટમ કરવામાં આવ્યું, જે ડો. મોના મુખર્જી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૮) દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું, જેમણે મૃત્યુનું કારણ ઊંડા દાઝવાના ઘાને કારણે મૃત્યુ હોવાનું જાહેર કર્યું. ૧૧/૦૫/૧૯૯૭ ના રોજ, જ્યારે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૧ ની તે પોલીસ સ્ટેશનથી બદલી થઈ ત્યારે તપાસ અન્ય તપાસ અધિકારીને સોંપવામાં આવી હતી. જોકે, તપાસમાં અમુક ખામીઓને કારણે અથવા

અન્યથા, એવું જણાય છે કે ૪ જૂન ૧૯૯૭ ના રોજ, કેસની તપાસ સી.આઈ.ડી. ને સોંપવામાં આવી હતી અને અમલ બિસ્વાસ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦) ને નવા તપાસ અધિકારી તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા. બાબતની તપાસ કર્યા પછી અને અનેક સાક્ષીઓની તપાસ કર્યા પછી, તપાસ અધિકારીએ ૩૧ ઓક્ટોબર, ૨૦૦૦ ના રોજ ૬ વ્યક્તિઓ એટલે કે ઉદય ચક્રવર્તી (પતિ), લક્ષ્મી નારાયણ (સસરા), સુકુમાર ચક્રવર્તી (જેઠ/દિયર), માધબ ચક્રવર્તી (જેઠ/દિયર), આનંદમયી ચક્રવર્તી (સાસુ) અને બેલા રાણી ચક્રવર્તી (ભટ્ટાચારજી) (નણંદ) વિરુદ્ધ કલમો ૩૦૪-બી અને ૪૯૮-એ આઈ.પી.સી. હેઠળના ગુના માટે કોર્ટમાં ચાર્જશીટ દાખલ કરી. આરોપી વ્યક્તિઓના ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર (જે હવે પછી 'સી.આર.પી.સી.' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૩૧૩ હેઠળના નિવેદનો ઓગસ્ટ ૨૦૦૨ માં નોંધવામાં આવ્યા હતા. કાર્યવાહીની લંબિતતા દરમિયાન, આરોપી લક્ષ્મી નારાયણનું અવસાન થયું હતું અને તેથી, તેમની વિરુદ્ધની કાર્યવાહી રદ કરવામાં આવી હતી. વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે તમામ પાંચ આરોપી વ્યક્તિઓને કલમો ૪૯૮-એ/૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. હેઠળ દોષિત ઠેરવ્યા અને તે મુજબ સજા ફટકારી. તેનાથી નારાજ થઈને, આરોપીઓએ હાઈકોર્ટમાં અપીલ દાખલ કરેલ. હાઈકોર્ટે બે વ્યક્તિઓને નિર્દોષ જાહેર કર્યા અને ત્રણ વ્યક્તિઓને દોષિત ઠેરવ્યા, જેમણે આ કોર્ટ સમક્ષ હાલની અપીલ દાખલ કરેલ છે.

૩. અપીલકર્તા દ્વારા આ કોર્ટ સમક્ષ મુખ્ય દલીલ કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ હાઈકોર્ટ એ તપાસવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે કે હાલના કેસમાં કલમો ૩૦૪-બી અને ૪૮૮-એ આઈ.પી.સી. હેઠળના ગુનાના તત્વો સંતોષાયા નથી અને તેથી તેમને સદર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં. મૃતકના પિતા દ્વારા નોંધાવવામાં આવેલી ફરિયાદમાં દહેજની માંગણીનો કોઈ આક્ષેપ નહોતો, તેથી, અપીલકર્તાઓ વિરુદ્ધ કેસ ચલાવવાનો કોઈ આધાર જ નહોતો. સદર કોર્ટોના ચુકાદાઓ કાયદાની મૂળભૂત ક્ષતિથી પીડાય છે. વૈકલ્પિક રીતે, એવી પણ દલીલ કરવામાં આવી હતી કે અપીલકર્તાનો આખો પરિવાર નોંધપાત્ર સમયથી જેલના સળિયા પાછળ છે અને આ રીતે, અપીલકર્તાઓને તેમણે પહેલેથી ભોગવેલી સજાના આધારે મુક્ત કરી શકાય છે. અમને અપીલકર્તાઓ વતી રજૂ કરવામાં આવેલી દલીલોમાંથી એકપણમાં કોઈ ગુણદોષ જણાતો નથી. મૃતકના પિતા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧) ના જણાવ્યા મુજબ, લગ્ન સમયે તેમણે ભેટો અને રોકડ રકમ આપી હતી જે લેખિતમાં નોંધવામાં આવી હતી, જોકે, ૧૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રકમ પાછળથી આપવાની બાકી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ના નિવેદનને મૃતકના નાના ભાઈ શ્યામ સુંદર (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨) દ્વારા સંપૂર્ણ ટેકો આપવામાં આવ્યો હતો, જેમણે ખાસ કરીને "ચુકિતપત્ર" નોંધવાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. ટ્રાયલ દરમિયાન અને અત્યારે પણ એવો કોઈ વિવાદ ઉભો થયો નથી કે મીનાનું મૃત્યુ દાઝી જવાથી થયું હતું અને તેણીને તેના સાસરીમાં આગ લાગી હતી. સુનાવણી દરમિયાન

પણ, ભાગ્યે જ કોઈ વિવાદ હતો કે લગ્ન પહેલા અથવા લગ્ન સમયે "ચુકિતપત્ર" લખવામાં આવ્યું હતું. જોકે, અપીલકર્તાઓના જણાવ્યા મુજબ તે "ચુકિતપત્ર" માં સોનાની ચેઈનનો કોઈ ઉલ્લેખ નહોતો. અપીલકર્તાઓની એવી દલીલ છે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓએ પાછળથી તેમના નિવેદનોમાં સુધારો કર્યો છે અને સોનાની ચેઈનનું વર્ણન ઉમેર્યું છે. આમ, ફરિયાદપક્ષની વાર્તા અવિશ્વસનીય છે.

૪. લગ્ન પોતે બે વર્ષથી ઓછા સમય માટે ટક્કા હતા અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૭, જેઓ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી તરીકે હાજર થયા હતા, તેઓ પક્ષકારોના લગ્ન સમારોહ દરમિયાન પાણી ભરનાર તરીકે કામ કરતા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ દ્વારા ફરિયાદમાં, અલબત્ત, ચોક્કસ વસ્તુઓનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો, પરંતુ ફરિયાદમાં સ્પષ્ટપણે જણાવાયું હતું કે લગ્ન પછી, સસરા, સાસુ, નાંદા અને જેઠ/દિયરો મીનાને શારીરિક અને માનસિક બંને રીતે ત્રાસ આપતા હતા કારણ કે તેનો જમાઈ ઘરે રહેતો ન હતો અને તેણે મુદ્દો ઉકેલવાનો પ્રયાસ પણ કર્યો હતો અને તેના જણાવ્યા મુજબ, અપીલકર્તાઓ દ્વારા તેને જબરદસ્તીથી બાળવામાં આવી હતી. એ વાત સાચી છે કે ફરિયાદમાં, માંગણી અને દહેજના ચોક્કસ આક્ષેપો કરવામાં આવ્યા નથી, પરંતુ તપાસ દરમિયાન આ હકીકતો રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓ પરથી અને તે બાબતે વિવિધ વ્યક્તિઓના નિવેદનો પરથી બહાર આવી છે. પિતા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧) એ સાચી અને વિગતવાર માહિતી ન આપી હોવાનો પ્રશ્ન હાઈકોર્ટ દ્વારા હાથ ધરવામાં આવ્યો છે અને, તે સંદર્ભમાં, નીચેની લીટીઓ નોંધવામાં આવી છે:

"અપીલકર્તાઓ માટેના વિદ્વાન વકીલે ભારપૂર્વક દલીલ કરી હતી કે આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા દહેજની માંગણીનો આ દાવો બીજું કંઈ નહીં પણ પાછળથી ઉપજાવી કાઢેલો વિચાર છે, કારણ કે પ્રથમ માહિતી અહેવાલમાં આવો કોઈ ઉલ્લેખ નહોતો. આ સંદર્ભમાં, તેમણે એ.આઈ.આર. ૧૮૭૫ એસ.સી. પેજ ૧૦૨૬ (રામ કુમાર પાંડે-વિરુદ્ધ-મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય) માં નોંધાયેલા નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે, જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઠેરવવામાં આવ્યું છે કે મહત્વની હકીકતોની બાદબાકી, જે કેસની સંભાવનાઓને અસર કરે છે તે ફરિયાદપક્ષના કેસની સત્યતાની તપાસ કરવામાં પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૧ હેઠળ સુસંગત છે. જ્યાં સુધી હાલના કેસનો સંબંધ છે, તેમાં કોઈ શંકા હોઈ શકે નહીં કે પ્રથમ માહિતી અહેવાલમાં દહેજના દાવાનો કોઈ ઉલ્લેખ નહોતો. સ્વાભાવિક રીતે, આ બાદબાકીને ફરિયાદપક્ષના કેસની સત્યતા તપાસવા માટે એક મહત્વપૂર્ણ પરિબળ તરીકે ગણવી જોઈએ. પરંતુ શું માત્ર આ બાદબાકીના કારણે એવું કહી શકાય કે ફરિયાદપક્ષના આખા કેસને અવિશ્વાસપાત્ર ગણવો જોઈએ, તે કેસના અન્ય સંજોગોને ધ્યાનમાં લીધા પછી વિચારવાનું

છે. જ્યાં સુધી આ કેસનો સંબંધ છે, એવું જણાય છે કે પ્રથમ માહિતી અહેવાલ ડી ફેક્ટો ફરિયાદકર્તા, જે મૃતકના પિતા છે, તેમના દ્વારા મૃતકના મૃત્યુના થોડા કલાકો પછી નોંધાવવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે તેઓ અન્ય વ્યક્તિને લેખિત ફરિયાદ લખાવતા હતા ત્યારે શોકાતુર પિતાની માનસિક સ્થિતિની આપણે સારી રીતે કલ્પના કરી શકીએ છીએ. હકીકતમાં, જો આપણે આ ડી ફેક્ટો ફરિયાદકર્તાના પુરાવા જોઈએ, તો તે તેમના પુરાવામાં પણ એવું જણાશે કે, "હું માનસિક રીતે અસ્વસ્થ હોવાથી હું પ્રથમ માહિતી અહેવાલમાં દહેજની માંગણી, ૧૦,૦૦૦/- રૂપિયાની બાકી રોકડ અથવા સોનાની ચેઈન અને વધુ દહેજ અથવા ઉદય દ્વારા વ્યવસાયના હેતુ માટે ૨૦,૦૦૦/- રૂપિયા જેવી દરેક બાબત વિસ્તૃત રીતે લખી શક્યો ન હતો." આ સંદર્ભમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ દ્વારા આપવામાં આવેલી સમજૂતી યોગ્ય અને સંતોષકારક જણાય છે અને મને લાગે છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ પ્રથમ માહિતી અહેવાલમાં આ બાદબાકીને વધુ મહત્વ ન આપીને સંપૂર્ણપણે ન્યાયી હતા."

જ. ફરિયાદપક્ષે તપાસ અધિકારી, ડોક્ટરો, પરિવારના નોકરો અને મૃતકના સંબંધીઓ સહિત કુલ ૩૧ સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે. રેકૉર્ડ પરના દસ્તાવેજો અને મૌખિક પુરાવાઓની સંચિત અસર સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે અપીલકર્તાઓ હાઈકોર્ટ દ્વારા ગુના માટે યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે. અપીલકર્તા માટે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ અમારા ધ્યાન પર પુરાવા અથવા તેની સામગ્રીનો એવો કોઈ ભાગ લાવી શક્યા નથી જેનો નીચેની કોર્ટો દ્વારા તેના સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં વિચાર કરવામાં આવ્યો ન હોય. એ હકીકત છે કે "ચુકિતપત્ર" માં દહેજની કેટલીક વસ્તુઓનો સમાવેશ થતો નથી જેનો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ દ્વારા કોર્ટમાં આપવામાં આવેલા તેમના નિવેદનમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે, તે હાલના કેસની હકીકતોમાં અપીલકર્તાઓને કોઈ ફાયદો આપશે નહીં. ફરિયાદ નોંધાવનાર ચુપતીના પિતાને તે સમયે વિસ્તૃત અને ચોક્કસ ફરિયાદ ન નોંધાવવા બદલ ભાગ્યે જ દોષી ઠેરવી શકાય, કારણ કે તેમની પુત્રીના મૃત્યુ પછી તરત જ તે તેમના માટે કરુણ ક્ષણ હતી. તે સમય તેમના માટે પીડા અને વેદનાનો હતો અને આરોપી આ દલીલ કે હકીકતનો કોઈ લાભ લઈ શકતા નથી, કારણ કે વિવિધ સાક્ષીઓના અનુગામી નિવેદનોએ રેકૉર્ડ પર યોગ્ય રીતે સ્થાપિત કર્યું છે કે તેણીને દહેજની માંગણી સંતોષવા માટે ત્રાસ અને હેરાન કરવામાં આવી હતી. અમારો એવો સુવિચારિત અભિપ્રાય છે કે "ચુકિતપત્ર" નું નિષ્પાદન પોતે જ દર્શાવે છે કે અપીલકર્તાઓનો લગ્ન માટેના અવેજ તરીકે દહેજ લેવાનો સ્પષ્ટ ઇરાદો હતો. લગ્ન સમયે ભેટો આપવામાં આવી હતી અને લગ્ન

પછી કેટલીક વસ્તુઓ આપવાનું પણ નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું. આ પોતે જ ધ્યાનમાં લેવા જેવી એક યોગ્ય હકીકત હશે અને કોઈપણ સંજોગોમાં, ફરિયાદપક્ષના કેસ સાથે સંપૂર્ણપણે સુસંગત છે. અપીલકર્તાઓ માટે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે હઝારીલાલ વિરુદ્ધ મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય, [(૨૦૦૯) ૧૩ એસ.સી.સી. ૭૮૩] ના કેસ પર આધાર રાખ્યો હતો. આ એક એવો કેસ હતો જે તે વર્ગના કેસોમાં આવતો હતો જ્યાં કોર્ટે અનુમાન અને અટકળોના આધારે દોષિત ઠેરવવાનું તારણ નોંધ્યું હતું. ટ્રાયલ કોર્ટે એ આધારે આરોપીઓને નિર્દોષ જાહેર કર્યા હતા કે, સામાન્ય રીતે બાળકને જન્મ આપ્યા પછી જ્યાં સુધી તેને હેરાન કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તે આત્મહત્યા કરવાનો વિચાર કરી શકે નહીં. કોર્ટના આ ચુકાદાની હાલના કેસની હકીકતો અને કાયદા પર કોઈ અસર નથી. 'થઈ શક્યું હોત' અભિવ્યક્તિનો ઉપયોગ અથવા હકીકતની ધારણા બાંધવાનો પ્રશ્ન હાલના કેસમાં ઉદભવતો નથી, કારણ કે ફરિયાદપક્ષ તેનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં સક્ષમ રહ્યો છે. મૃત્યુ, જે પહેલાથી જ નોંધવામાં આવ્યું છે, તે વિવાદાસ્પદ નથી અને મોટી સંખ્યામાં સાક્ષીઓએ દહેજની માંગણી અને જે ટૂંકા ગાળા માટે લગ્ન ટક્યા હતા તે દરમિયાન મૃતક પર ગુજારવામાં આવેલી પજવણીના ચોક્કસ આક્ષેપો કર્યા છે. અમે અપીલકર્તાઓના વિદ્વાન વકીલની દલીલમાં કોઈ ગુણદોષ શોધવામાં પણ અસમર્થ છીએ જેમણે આ કોર્ટના અરુલવેલુ વિરુદ્ધ રાજ્ય [(૨૦૦૯) ૧૦ એસ.સી.સી. ૨૦૬] ના ચુકાદા પર આધાર રાખીને એવી દલીલ કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ હાઈકોર્ટના તારણો

વિપરીત તારણો છે કારણ કે તે પુરાવાઓના ભારની વિરુદ્ધ તેમજ પુરાવાઓની વિરુદ્ધ હતા. અપીલકર્તા વતી રજૂ કરવામાં આવેલી કાનૂની સ્થિતિના સંદર્ભમાં કોઈ વિવાદ હોઈ શકે નહીં પરંતુ હાલના કેસની હકીકતોમાં, આ ચુકાદો અપીલકર્તાઓ માટે ભાગ્યે જ ઉપયોગી છે. મોટે ભાગે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના નિવેદનો સમાન લીટીઓ પર છે અને તમામ મહત્વના અને નિર્ણાયક પાસાઓ યોગ્ય રીતે પુષ્ટિ પામે છે. ખાસ કરીને, મૃતકના પિતા, મૃતકના સંબંધીઓ અને તપાસ અધિકારીના નિવેદનો, જ્યારે તેમની સંપૂર્ણતામાં તપાસવામાં આવે છે, ત્યારે અપીલકર્તાઓ વિરુદ્ધના આરોપને સ્પષ્ટપણે સ્થાપિત કરે છે. આમ, અમને અપીલકર્તાઓની દલીલને નકારવામાં કોઈ સંકોચ નથી. આ કેસમાં કલમ ૪૯૮-એ આઈ.પી.સી. સાથે વંચાણે લેતા કલમ ૩૦૪-બી હેઠળનો ગુનો બને છે અને ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોઈપણ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં આવ્યો છે. લગ્નમાં બે વર્ષનો સમયગાળો પોતે જ ખૂબ ટૂંકો ગાળો છે. હકીકતમાં, મૃતક લગ્નના બે વર્ષથી ઓછા સમયમાં મૃત્યુ પામી હતી. 'તેના મૃત્યુના થોડા સમય પહેલાં' અભિવ્યક્તિને તેનો યોગ્ય અર્થ આપવો પડશે કારણ કે ધારાસભાએ કોઈ સમય સ્પષ્ટ કર્યો નથી કે જે મૃત્યુ પહેલાનો સમયગાળો હોય, જે કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. ની જોગવાઈઓને આકર્ષશે. વ્યાજબી સમયની વિભાવના લાગુ થશે, જે મુખ્યત્વે આપેલ કેસની હકીકતો, પક્ષકારોનું વર્તન અને મૃતકના અકુદરતી મૃત્યુના કારણ તરીકે દહેજની માંગણીના સંબંધમાં મૃતક પર ગુજારવામાં આવેલી ફૂરતા અને પજવણીની અસર પર આધારિત હશે. અમારા

સુવિચારિત અભિપ્રાય મુજબ, લગ્ન પોતે જ બે વર્ષના સમયગાળા માટે પણ ટક્યા ન હોવાથી, આવો મુદ્દો નક્કી કરવામાં સમગ્ર સમયગાળો સુસંગત પરિબળ રહેશે.

૫. કોર્ટે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓની સંચિત અસરની તપાસ કરવાની હોય છે અને તેના સાચા સંદર્ભમાં તેનું વિશ્લેષણ કરવાનું હોય છે. એકવાર, અપીલકર્તાએ લગ્ન સમયે "ચુકિતપત્ર" નું નિષ્પાદન સુનિશ્ચિત કર્યું હોય તો આ પોતે જ ફરિયાદપક્ષના સંસ્કરણ અને સાક્ષીઓના નિવેદનોને સંપૂર્ણ સમર્થન આપશે કે દહેજની માંગણી કરવામાં આવી હતી. આ નિવેદનો હાલના કેસમાં કોર્ટો માટે વિચારણાના ક્ષેત્રની બહાર હોઈ શકે નહીં. એવું કહી શકાય નહીં કે લગ્ન સમયે નિષ્પાદિત "ચુકિતપત્ર" એ પુરાવાનો મહત્વનો અને સુસંગત ભાગ નથી અને કોર્ટો દ્વારા તેના પર આધાર રાખી શકાય નહીં અથવા તેને ધ્યાનમાં લઈ શકાય નહીં.

૬. અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે, અમુક ભાર સાથે દલીલ કરી હતી કે તપાસ અધિકારી (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦), જેમણે સી.આઈ.ડી. ને તપાસ ટ્રાન્સફર થવા પર અનુગામી તબક્કે તપાસ સંભાળી હતી, તેમણે અગાઉના તપાસ અધિકારી દ્વારા સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૧ હેઠળ નોંધાયેલા નિવેદનો પર જ આધાર રાખવો જોઈતો હતો અને તેનો જ ઉલ્લેખ કરવો જોઈતો હતો. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, તેમની પાસે સાક્ષીઓના નવેસરથી નિવેદનો નોંધવાની કોઈ હકુમત નહોતી. અમને આ દલીલમાં પણ

કોઈ જોર જણાતું નથી. પ્રથમ તો, તે કારણસર કે તે કાયદાનો સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૬૧ હેઠળ તપાસ દરમિયાન નોંધાયેલા નિવેદનો પુરાવાનો ગ્રાહ્ય ભાગ નથી પરંતુ તેનો ઉપયોગ મુખ્યત્વે સાક્ષીઓનો વિરોધાભાસ કરવા જેવા ખૂબ જ મર્યાદિત હેતુ માટે થઈ શકે છે. જો અગાઉના કેટલાક નિવેદનો કલમ ૧૬૧ સી.આર.પી.સી. હેઠળ નોંધવામાં આવ્યા હોય તો તે પોલીસ ફાઇલ પર હોવા જોઈએ અને પોલીસ ફાઇલનો ભાગ ચાલુ રહેશે. જોકે, જો તે ન્યાયિક રેકૉર્ડ પર દાખલ કરવામાં આવ્યા હોય તો તે હંમેશા આરોપી માટે ઉપલબ્ધ રહેશે અને તેથી કોઈને પણ કોઈ પ્રતિકૂળ અસર થતી નથી. બીજું, જ્યારે કેસ તપાસ માટે સી.આઈ.ડી. ને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે તેનો દેખીતો અર્થ એ હતો કે સામાન્ય રીતે, સત્તાધિકારીઓ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૧ દ્વારા કરવામાં આવેલી તપાસના સંચાલનથી સંતુષ્ટ ન હતા અને તપાસને વિશેષ શાખા એટલે કે સી.આઈ.ડી. ને ટ્રાન્સફર કરવાનું યોગ્ય માન્યું હતું. એકવાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦ ને નવેસરથી અને કાયદા અનુસાર તપાસ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હોય, તો સાક્ષીઓની નવેસરથી તપાસ કરવામાં અને કલમ ૧૭૩ સી.આર.પી.સી. હેઠળ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૩૦ દ્વારા હકુમતની કે અન્ય કોઈ ભૂલ કરવામાં આવી હોવાનું અમે જોતા નથી જેમાં જણાવાયું હતું કે અપીલકર્તાઓ અને અન્ય આરોપીઓએ ગુનો કર્યો હતો અને તેઓ કલમો ૩૦૪-બી અને ૪૮૮-એ આઈ.પી.સી. હેઠળ દ્રાચલનો સામનો કરવા પાત્ર હતા. અપીલકર્તા વતી

ઉઠાવવામાં આવેલી છેલ્લી રજૂઆત એ છે કે આરોપીઓ, જો આ કોર્ટ દ્વારા દોષિત જણાય તો પણ, હવે તેમણે પહેલાથી ભોગવેલી સજાના આધારે મુક્ત કરી શકાય છે, બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, અરજ સજામાં ઘટાડો કરવા માટે છે. આ રજૂઆતમાં કોઈ ગુણદોષ નથી અને તેને ફક્ત નકારવાના હેતુથી જ નોંધી શકાય છે. કલમ ૩૦૪-બી આઈ.પી.સી. હેઠળના ગુના માટે કાયદા હેઠળ જોગવાઈ કરેલી લઘુત્તમ સજા ૭ વર્ષની સખત કેદ છે અને તે હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલી સજા છે. આમ, આ કોર્ટ સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવેલી આ રજૂઆતને વિચારણા માટે પણ સ્વીકારવાનો પ્રશ્ન ઉભો થતો નથી.

૮. ઉપરોક્ત કારણોસર, અમને અપીલ માં કોઈ ગુણદોષ જણાતો નથી અને તેથી, અપીલ ફગાવવામાં આવે છે.

અપીલ ફગાવવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.